

oss till staden. *Hvart skall detta b.?* hvad utgång skall detta taga? — *B. åf*, impersonellt: *Det bär åf*, bortresan, affarten sker, t. ex.: *Nu bär det af med dem*, nu fara de. *Det bär af med honom*, han aflägsnade sig, skyndade bort, försvann. *Isen brast och det bär af med mig ned i vattnet*, jag for ned i vattnet. *Nu bär det af med luftballongen*, den far upp i luften. *Hvart skall det b. a?* hvart ämnar ni er? — *B. emot*, impersonellt: *Vara vidrig*, gå emot, t. ex.: *Det bär emot för dem*, de funno motstånd, hinder. *Allting bär emot för mig*, jag har motgång i allting. — *B. igenom*, impersonellt: *Gå, tränga*, sjunka igenom, t. ex.: *Det bär igenom för oss på isen och släden låg i raken*. *Det bär tvärt igenom staden*, man for tvärt igenom. — *B. ihop*; *a*) (neutralt o. impersonellt) *Gå an*, passa. *Ett sådant uppsförande bär icke ihop*. *Detta bär ådrig ihop*. — *Syn*. Se *Gå an*. — *b*) (neutralt och impersonellt) *Öfverensstämma*, gå ihop, svara mot hvarannat, sammanhänga, sammanpassa. *Man måste så ställa, att debet och credit b. ihop*. *Räkningen bär icke ihop*, är felaktig. *Det vill icke b. ihop för mig*, mina utgifter öfverstiga inkomsterna; jag kan ej reda mig; det lyckas mig icke. *Den der meningen i hans skrift bär icke ihop*, är utan sammanhang, felsaktig. *Det vill icke b. ihop för mig*, mina utgifter öfverstiga inkomsterna; jag kan ej reda mig; det lyckas mig icke. *Den der meningen i hans skrift bär icke ihop*, är utan sammanhang, felsaktig. — *Syn*. Se *Gå ihop*. — *c*) (impersonellt) *Det bär ihop med dem*, de kommo i tvist, i strid med hvarandra. *Det bär ihop för dem*, de stötte mot hvarandra. — *B. ned*: *a*) (neutralt) *Luta nedåt*. *Hvart bär denna väg?* *Den bär ned till slättmarken*. — *b*) (impersonellt) *Det bär ned*, säges, då något brister under en och man far ned. *Spången var så ruten, att den brast och det bär ned med oss i vattnet*. *Isen brast och det bär ned med oss*. — *B. nedföre*, neutralt o. impersonellt: *hafva ett sluttande läge*. *Säges om mark i allmänhet*; om väg brukas vanligare: *B. usföre*. *Marken bär der nedföre*. *Det bär der nedföre*. — *B. omkull*, impersonellt. *Säges om någon eller något, som faller öfver ända*. *Bäst han sprang, bar det omkull med honom*, föll han omkull. *Det bär omkull med vagnen*, den stjelpte. — *B. på*, impersonellt. *Förekommer endast i uttrycket: Hvart skall det b. på?* hvart ämnar ni er? — *Syn*. *Bära*, *Bära af*. — *B. till*, impers. *Hända*, ske. *Huru bär det till?* *Jo, det bär så till, att . . .* *Det bär så olyckligt till, att . . .* — *B. uppsföre*, *utföre*, neutralt o. impersonellt: *Säges om väg, då man har backar att fara uppför eller utför*. *Vägen dit bär uppsföre, usföre*. *Det bär uppsföre, utföre hela vägen*. — *B. åt*, v. n. (om väg) *Föra*, *leda*. *Denna väg bär åt Berlin*. (Talesätt) *Det bär åt skogen, åt Blåkulla, åt sanders*, det får en olycklig utgång, det misslyckas. — *B. å t*, impers. *a*) Se *B. till*. — *b*) *Vara tjenlig*, nyttig, passa, gå an. *Det bär icke åt att uppföra sig på det sättet*. *Det bär icke åt för mig att gå dit*, det är mig icke lägligt, jag har icke tid, är förhindrad att &c. *Tack för din bjudning; men det bär illa åt för oss att komma ifrån, emedan vi ha så brådt*. — *Syn*. Se *Gå an*. — *B. sig*, v. r. 1) *Bestå*, *hafva bestånd*. *Hvalvet bär sig ej*, skall instörta. *Brukas i denna betydelse föga*, utom i detta och några dylika uttryck. — 2) *Betäcka kostnaderna och derutöver lemna någon vinst*, löna sig. *Det köpet bär sig*. *Fabriken bär sig icke*. *Det företaget kommer att b. sig bra*. *Brukas äfv. i samma mening impersonellt*, t. ex.: *Det bär sig bra; det bär sig ej*

för honom, hans utgifter öfverstiga inkomsterna. — *Syn*. *Löna sig*. — 3) (helst med negation) *Gå an*, passa. *Det bär sig ej på längden att be- draga människor*. *Det bär sig ej att ljuga så oförskämdt*. — *Syn*. Se *Gå an*. — *B. sig åt*, gå till väga, bete sig, skicka sig, uppföra sig, ställa sig. *Säges både i fysisk och moralisk mening*. *Hur bär han sig åt att komma in?* *Se, hur hon burit sig åt: krukan är sönderslagen och mjölken på gatan*. *B. sig dumt, förvändt, oskickligt, löpligt åt*. *Ej veta, hur man skall b. sig åt*. *Hur han bär sig åt, så gick det till sluts*. *Bär dig åt, hur du vill, bara du öfvertygar honom, att . . .* *Hur skall man b. sig åt med den saken?* *B. sig åt som en rasande människa*. *B. sig väl, illa åt*. *Han bär sig åt som en slyngel*. (Iron.) *Du har just burit dig väl åt!* *du har betett dig bra illa*. *Jo, ni har burit er vackert åt!* *ni har burit er åt, ni!* så illa ni betett er! — *Syn*. Se *Bete sig*.

BÄRANDE, n. 4. Handlingen, då man bär; omständigheten, då något bäres. Se *Bära*, 1, 2, o. 7, a. 1) *Varors och flyttsakers b.* — 2) *Gifva befallning om b. af uniform*. *Kläders, vapens b.* *En ordens b.* — 7) a) *Ett tåligt b. af de lidanden, Herren oss påtågger*. — *Syn*. (för bem. 4) *Bärning*. — *Adj.* 1. 1) (om träd) a) *Som ger frukt*. *I trädgården finnas 100 b. träd*. — b) (lagt.) *B. träd*, fruktbärande vildt träd, såsom ek, bok, apel, m. fl. — 2) (om kor) *Kalfstinn*, *ikal*.

BÄRARE, m. 3. 1) *En, som bär något*. *Förekommer i denna allmänna bem. sällan utom i sammansättningar, såsom: Vatten-, Lik-, Släp-, Brefbärare, m. fl.* — 2) *En, hvars yrke är att bära bördor*.

BÄRARGILLE, n. 4. *Förening af samteliga bärarne i en stad, till iakttagande af vissa ordningsreglor*.

BÄRARLÖN, f. 3. *Betalning för varors, sakers bärande från ett ställe till ett annat*.

BÄRARTAD, a. 2. *Som till ämne och beskaffenhet liknar ett bär*.

BÄRBJELKE, m. 2. pl. — *bjelkar*. (tim.) *Tvårtå öfver en port eller öfver dörrar, fönster*.

BÄRBOM, m. 2. pl. — *bommar*. *Bom, trä, som tjenar till understöd för något derpå hvilande*.

BÄRBUSKE, m. 2. pl. — *buskar*. *Buske, hvarpå bär växa*.

BÄRERSKA, f. 4. (föga brukl.) *Qvinna, som bär något*.

BÄRFIS, m. 2. *Insekt af Skinnbaggarna, till färgen röd och brun, med högst vedervärdig lukt; träffas ofta på smultron och hallon. Cimex bac- carum*.

BÄRFORMIG, a. 2. *Till formen liknande ett bär*.

BÄRG, se *Berg*.

BÄRGIFVANDE, a. 4. *Säges om buskar, som hunnit så långt i växten, att de gifva bär i större mängd*. *Brukas isynnerhet om trädgårdsbuskar*.

BÄRHAKE, m. 2. pl. — *hakar*. *Hake, som begagnas af bärare till att fästa bärhåslena vid bären*.

BÄRING, f. 2. (sjöt.) *Den riktning eller det kompass-streck, i hvilket ett ställe synes ifrån ett annat*.

BÄRJERN, n. 3. (byggn. k.) *Jern, som på något ställe i en mur tjenar till underlag, stöd, t. ex. vid rökgångar för bjelkändarna*.

BÄRKORG, m. 2. *Korg, med grepe eller handtag, bestämd att bäras*. *Brukas stundom till*